

DIDŽIAUSIAS STEBUKLAS - SMEGENYS

"Paskučiausias dalykas, kurį žmogus kada supras prigimtyje, yra jo paties smegenų veikimas", pasakė už žmogaus smegenų tyrinėjimus Nobelio premija apdovanotas Sir John Eccles.
Dievo nėra — pasakė besmegenis.

Didesni smegenys nereiškia didesnį protą

Žmogaus smegenys pažiūrėti — nedaug kas tėra pamatyti. Paviršius raukšlėtas, susirangęs, susilankstęs — kaip kalifioras (žėdinis kopūstas)! Jokio pagrūnimo — pilkos spalvos, truputį rausvas "palietus — kaip guma. Smegenys visa savo darbu atlieka vidutiniškai 7 numerio kepurės talpoje su 25 vatų elektros energijos.

Daugelis žmonių yra įsitikinę, kad juo didesnė smegenys, juo gabesnis, talentingesnis ir protingesnis žmogus — visos gyvūnijos karalius. Bet mokslas tokiam įsitikinimui nepitaria. Pav., Chicago universiteto Medicinos mokyklos anatomijos profesorius Dr. Leonard Radinsky smegenų didumui nedaug kredito teduoda. Rodydamas šim-

tus gyvūnų iškamšų ir suakmenėjusių liekanų (fossils) savo laboratorijoje jis parodė daugelio gyvūnų pavyzdžius, kurie turėjo labai mažus smegenis, tačiau mokėjo sėkmingai prisitaikinti prie savo gyvenamos aplinkos. Pavyzdžiui, aligatoriai (Amerikos krokodilai) ir oposumai turi ypatingai mažus smegenis, tačiau kovoje už būvį atsilaike ir savo aplinkai prisitaikė. Kiti mažasmegeniai buvo dingusieji dinosaurai ir mokslininkai aiškina, kad jų veislė išgaiso, kadangi buvo mažasmegeniai ir nesugebėjo savo laiko aplinkai prisitaikinti, tačiau kiti mokslininkai argumentuoja, kad dinosaurai savo epochai labai gerai mokėjo prisitaikinti, kadangi jie buvo dominuojančioji

ji veislė, kuri "valdė pasaulį" per 100 milijonų metų.

O vabalai, vabzdžiai — kita gyvūnijos rūšis ne tik su mažais, bet stačiais su mikroskopiskais smegenimis, o tik pamanyti reikia, kaip jis moka gyventi. Šiam kartui pakaks prisiminti skruzdėlių ir bičių organizaciją ir tvarką!

Svarbu ne smegenų didumas, o jų evoliucija. Minėtasis profesorius Rudinsky studijuodamas smegenų evoliuciją turi iš viso pasaulio muziejų atrinkęs ir atliecinę virš 700 dabartinių amžių ir apie 200 suakmenėjusių (fossils) gyvūnų smegenų. "Mes ką tik baigėme studijuoti smegenis mūsų pro-protėvių, gyvenusių prieš 27 milijonus metų ir radome, kad žmogaus regėjimas yra žymiai paryškėjęs, bet uoslės jautrumas sumažėjęs", kadangi žmogui pasiekus dominuojančios rolės savo aplinkoje, užuodimo jausnis jo išlikimui mažiau bėra reikalinga. Žmogaus smegenų didumas prieš 27 milijonus metų buvo maždaug kaip valakų riešutas ar žalioji citrina (lime), o dabar yra kantalopos (melono) didumo, sveria 1,400 gramų (3 svarus). Šiandieninio dydžio smegenys yra pasiekę apie 200,000 metų seniau.

Nors kai kurie autoritetai yra nuomonės, kad žmogaus smegenys yra savo evoliucijoje pasiekę čukuro ir kadangi žmonių veislės išlikimui daugelio jausnių ypatinga jautrumas nebėra būtina reikalingas, dėl to hominidai pradėjęs yra pradėjęs iš aukštybių kelia atgal žemyn. Dr. Radinsky tvirtina, kad jokio tokio ženklo nepastebėta.

Kiek "gamtai" kaštavo pastatyti tokius smegenis Melono didumo žmogaus smegenyse yra į jų audinį laista dešimtis milijonų (vienas bilijonas yra 1,000 milijonų) neuronų (nervų celių). Tas begalinis skaičius yra sutalpinamas į tokio didumo kevalą (cortex), kad jį atlankstius, ištiesus ir išlyginus mūsų smegenys užimtų viso kortoms lošti didumo stalo paviršių — tokį palyginimą duoda Chicago Daily News mokslinis redaktorius Arthur J. Snyder. Kad būtų galima tuos bilijonus (milijardus) sutalpinti į galvos kiaušą "gamta" juos sulank-

stė, suvyniojo ir įnapomai suspaudė.

Kas yra žmogaus smegenys, Chicago universiteto neurologas Dr. John Herrick išskaičiavo, kad tik viena milijoną neuronų (nervų celių) sujungus su kitas kitu įmanomomis kombinacijomis, jų kombinacijų skaičius siektų 10 su 2,783,000 nulių (zeru). Norint tuos skaičius išrašyti popieriuje skaitlinėmis reiktų panaudoti 1,100 laikraštinų puslapių vien tik toms skaitlinėms surašyti!

Tie neuronai, nė vienas nėra jokiu būdu su kitu fiziškai sujungti ir yra visiškai palaidi laisvi). Tarp jų celių-neuronų yra tarpai apie 400 bilijonų celių (inčio) dalelių platumo. Visus savo signalus smegenys persiunčia tam tikrais neurotransmiteriais (chemikalais). Kas visų įdomiausia yra, kad tokie neapsakomai sudėtingai pašineriniai varyti smegenys panaudoja energijos nedaugiau kaip ir nieko neveikdami. Žmonės suvartoja tik 10 iki 15 uošimčių savo smegenų pajėgumo.

Žmogaus smegenys sveria tik vieną penkiasdešimtąją savo kūno dalį, bet suvartoja visą šeštadalį širdies "darbo" ir beveik visą penktadalį žmogaus įgeriamo deguonio. Žmogaus smegenys, nepaisant jų nepatrauklios išvaizdos yra labiausiai sudėtinga ir komplikuota medžiagos ir energijos organizacija pasaulyje. Jei "stebuklingomis" pavadintos kompiuterių mašinos norėtų atlikti tai, ką atlieka smegenys, jiems įmontuoti reiktų tūkstantį bilijonų bilijonų transistorių ir lempučių (tubes) ir viso milijono vatų elektros energijos, ir toks kompiuteris turėtų užimti milžiniško didumo pastatą, kai smegenys visas savo funkcijas atlieka skrybėlės No. 7 talpos galvos kiaušė ir suvartoja tik 25 vatų energijos (elektros)!

Smegenų galutinė paskirtis Smegenų paskirtis yra daug platesnė kaip patirties klasifikavimas, ir sandėliavimas, praeities priminimas ir pavaizdavimas bei ateities planavimas, pareiškė Chicago universiteto neurologijos profesorius Dr. Sidney Shukman. Smegenų Tyrimo instituto narys. Visą smegenų intelektualinę veiklą persunkia jausmai ir fiziškai neišaiškinaimi nujautimai, kaip pavyzdžiui savo mirties nujautimas.

Mokslininkai paskutimais laikais daro ypatingai drąsius įpuolimus į psichės (dvasios) teritoriją, kuri kiekvienam žmogui yra vos kitapus vieno centimetro (odos ir kiaušo) storumo sienos. Mokslininkai siekia toje iki šiol buvusioje svetimoje teritorijoje rasti ir iširti tokius dalykus kaip: Atminties sandėliai: be atminties joks darbas, juo labiau kalba nebūtų įmanoma, kadangi žmogus vos žodį pasakęs jį tučtuojau užmirštų. Mokslininkai yra suinteresuoti patirti, ar žmogaus protingumas priklauso iš dalies nuo paveldėjimo; kas yra miegas ir koks yra jo tikslas, dėl kurio mes be naudos praleidžiame visą savo amžiaus trečdalį.

Be to, jie nori rasti bendrą kalbą dėl kontroversijos (ginčo) ar yra tikslu chirurgiškai skverbti į tokias smegenų funkcijas kaip kai kurios proto ligos ir

smurtingas veržlumas. Taip pat mokslininkai daugumoje yra susirūpinę naujais bandomais vaisiais ir elektras priemonėmis paveikti nuotakas — ar tie bandomai neveda į George Orwell'o novelėse "Gyvulių farma" ir "1984 metai" vaizduojamą pasaulį diktatoriams vaistų pagalba kontroliuojant žmonių protą žmones pavertus zombiais...

Didžiausiai ir sudėtingiausiai biologijos pasaulyje konstrukcijai — smegenims studijuoti ir įmanomai painti yra reikalinga suvesti po vienu bendru stogu neurologus, neurochirurgus, biologus, patologus, psichiatus, anatomikus, farmakologus ir daugelio kitų disciplinų reprezentantus, pasakė Smegenų Tyrimo Instituto direktorius Dr. John Mullan. Mokslininkų laimei, šio, dar tebeplanuojamo instituto reikalams jau paskirta 18 milijonų dolerių. Instituto veiklai jau sudaryta 12' punktu programa, kurios visas tikslas kaip surasti, pažinti ir gydyti įvairius smegenų sutrikimus, kas tokie iš bilijonų bilijonų dalykų pastatyti mašineriniai nestebėtina dažnai sugesti ar pagesti.

Gyvų galvų prisiuvinimas...

Pranešama, kad Clevelando daktaras neurochirurgas Dr. Robert J. White jau keturioms beždžionėms prioperavo (prisiuvo) kitų beždžionių galvas ir kad viena iš jų keturių su svetima galva jau išgyveno 36 valandas, tai yra pusaatros paros... Tas pats daktaras savo pranešime Tokio mieste įvykusiame tarptautiniame neurochirurgų kongrese pasakė, esą daug lengviau būtų tokias galvas persodinimo operacijas padaryti žmonėms, kadangi žmonės esą didesni ir atsargesni negu beždžionės. Dr. White ir jo kolegos bendradarbiai argumentuoja, kad tokios operacijos su žmonėmis esą būtų naudingos norint pažinti kaip smegenys paveikia visą organizmą.

White savo nuo 4 iki 5 valandų trukusias operacijas aprašo sekančiai:

Nuplauta galva yra užsodinama jos gavėjui pirmiausiai sujungiant oro laidus ir kvėpavimo sistemą; sekančiai kognreičiausiai prisiuvinamos krauj gabenamosios gyslos ir pagaliau didžiosios sprando venos. Tuo būdu prisiūtoji galva gauna ir yra aprūpinta krauju ir smegenų audklas pasilieka pajėgus veikti.

Atgalvinimas paskatinamas dirbtinu kvėpavimu. Minėtasis Clevelando chirurgas jau prieš kiek tai metų darė bandomus su smegenų persodinimu, bet susidūręs su problema, kurios negalėjęs išspręsti, būtent, kad perkelti smegenys po ketverto valandų ilovesi veikti.

Štai kaip mokslas gali subanalizuoti stebuklingiausią pasaulyje, o gal būt ir visoje Visatoje kūrinį — žmogaus smegenis. J. Pr.

GEROS NUOMONĖS
Pažįstami apie Kovalskį yra geros nuomonės.
— Jis dirba kaip arklys — pasakė vienas.
— ...kaduzsidirbtų pinigų, kuriuos išleidžia kaip asilas, sutiko kiti.

POILSIS TARNYBOJE
Iš draugių pokalbio:
— Jei ne tarnyba, tai kur moteris pašaltų nuo virtuvės, vaikų ir šeimos rūpesčių?

Linksmų Kalėdų švenčių ir laimingų Naujųjų Metų linkių savo klientams lietuviams

NORMAN BURŠTEINAS

KAILIŲ KRAUTUVĖ IR SIUVYKLA

185 NORTH WABASH AVENUE — 2 aukštis.
Telef.: 263-5826. Rezid., 677-8489.

LINKSMIAUSIŲ KALĖDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲJŲ 1974 METŲ LINKIMĖ

VISIEMS NARIAMS, REMĖJAMS IR CHICAGOS LIETUVIAMS

VALDYBA:

PAUL MASILIONIS — Pirmininkas
ROŽĖ DIDŽGALVIENĖ — Vicepirmininkė ir Koresp.
JUOZAS KETURAKIS — Nut. raštininkas
HERMAN DANTA — Fin. raštininkas
JOSEPHINE MASILIONIS — Kontrolės Raštininkė
ADELĖ SENKUS — Išdininkė

LIETUVIŲ ŽAGARĖS KLUBAS

LINKSMŲ SV. KALĖDŲ ŠVENČIŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲJŲ METŲ CHICAGOS BRIFANIJOS LIETUVIŲ KLUBAS

linki savo nariams bei rėmėjams.

KLUBO VALDYBA

CHICAGOS LIETUVIŲ SUVALKIEČIŲ DRAUGIJA

Sveikiname visus lietuvius LINKSMŲ KALĖDŲ ŠVENČIŲ ir LAIMINGŲ NAUJŲJŲ METŲ

VALDYBA IR DRAUGIŲS NARIAI IR NARĖS

SLA 134-ta MOTERŲ KUOPA SVEIKINA NAUJIENŲ redakciją, administraciją, skaitytojus ir visus SUSIVIENIJIMO narius, linkėdama LINKSMŲ KALĖDŲ ir LAIMINGŲ NAUJŲ 1974 METŲ

SUSIVIENIJIMO LIETUVIŲ AMERIKOJE 134-tos MOTERŲ KUOPOS VALDYBA ir NARĖS

DŽIAUGSMINGŲ KALĖDŲ IR NAUJŲ METŲ visiems kostumeriams ir prieteliams linki

FRANK ZOGAS — Prezidentas

MIDLAND SAVINGS & LOAN ASSOCIATION

8929 S. Harlem Ave., Bridgeview, Illinois 60455 • Phone 598-9400
4040 Archer Ave., Chicago, Illinois 60632 • Phone 254-4470

INSURED

KALEDŲ KAUKĖ

RASO DAN KURAITIS

1915 metų Naujienų kalėdinė laidoje Kleofas Jurgelionis aprašė Pensilvanijos kaimelio 1903 metų Kalėdas, kuriame lietuviai dirbo anglių kasyklose ir Naujame Pasulyje kūrėsi naują gyvenimą.

Vincas, Amerikoje gimęs jaunas lietuvis, buvo per lietuvių miestelius einančio tramvajaus konduktorius. Vincas rinkdavo dešimtukus iš kiekvieno keleivio, besinaudojančio tuo tramvajumi. Kada Vincas įmūšdavo dešimtuką, paimtą iš naujai įsėdusio keleivio, tai su-

skambėdavo skambutis. To skambučio gersas buvo nepaprastai skardus. Kiekvieną kartą, kai Vincas užmindavo ant skambučio papėdės, tai aiškiai girdėjosi visame dideliame tramvajuje.

Tramvajus ritoši dvim aukštai iškeltomis rėlėmis. Ten nebuvo jokio kelio, rėlės ėjo per laukus, bet tramvajus nunešdavo keleivius iš vieno miesto į kitą. Vincas paaiškindavo naujiems keleiviams, kur įlipiti, jeigu jie važiuodavo pirmą kartą ir nežinodavo, kur jiems

patogiausia išlipiti ir pasiekti pageduojamą vietą.

Vincas buvo geras lietuvis. Jis buvo malonus ir jautrus. Jis užjausdavo kiekvienam mūsų tautiečiui, besikuriantiam šiame naujame krašte. Vincas paaiškindavo ne tik iš darbo, bet šeštadieniais ir sekmadieniais vakarais iš "balių" grįžantiems jaunuoliams, kad kad tramvajuose jie būtų mandagūs, kad jie nešūkaučią ir nedainuotų, nes čia naujas kraštas, kuriame tramvajuose dainuoti negalima. Kitiems kliudote. Nors jaunuoliai būdavo gerokai išgėrę, bet jie nedirždavo prieštintis tam gražiai atrodančiam guzikuotam "ponui".

Kalėdų laikotarpyje Vincas labai atydziai sekdavo moteris, maišeliuose besivežančias šieną, kurį kūčių vakarą padėdavo po stališes. Kai tramvajus turėdavo sustoti miesteliuose, tai Vincas iš tolo užsodavo šližikų kvapą. Vincas buvo gerai išauklėtas, tėvai gyveno Amerikoje, bet jie mylėjo Lietuvą. Vincas domėjosi kiekvienu Amerikoje sutiktu lietuviu, patardavo jiems būti mandagiems. Stebėtina, kad šitokiu savo elgesiu ir laikysena jis suvaldydavo triukšmadarius.

Šeštadieniais ir sekmadieniais Vincą sužavėdavo labiausiai kiekvienoje karčiameje skambančios lietuvių dainos. Vincas tėvai ne kartą jam pasakojo, kad Lietuva yra dainų kraštas. Vincas tėvai jam pasakodavo, kad lietuviai garsiai giedodavo ne vien bažnyčiose, pakasynose laidotuvių giesmes, bet garsiai dainuodavo šieną piaušdami rytnečiais, o vaka-

DUONOS IR KAPITALO MEDŽIOKLĖ

(Atkelta iš 3 psl.)

spaudos tono, jautėsi, jog mūsų biznieriui vis tik nėra tokie "Jonėliai — Durnėliai", ir drg. Brežnevo pasiūlymus žiūri gana skeptiškai. Nedaug kuris jų sutinka duoti "draugam" stambius ilgamečius kreditus, "kaip sakoma tik "ant užrašyk"... Šiuo metu Amerikos eksportas Sovietų Sąjungon penkeriopa viršija Sovietų eksportą Amerikon. Kiekvienas komersantas supranta, jog šio prekybos balanso išlyginti bolševikai, kol kas negali. Neturi kuo. Betgi manoma, kad Brežnevo, Dėdei Samui vizito išdavoje, kokie nors prekybos santykiai tapo nžmegžti, nors kokie būtent, ir kokioje apimtyje, tiksliai kol kas nežinoma.

Prekyba — tai susitariančiųjų šalių pasikeitimas prekėmis. Gi, kada viena sandėrio šalis be natūralių dujų nieko kito neturi pasiūlyti, tai tokia prekyba — ne prekyba. Reikia manyti, kad amerikiečiai tai labai gerai supranta, jiems humoras nesvelimas, o ir atmintį jie turi neblogą. Ne vienas amerikietis biznieriui taip gi dar gerai atsimena aršią, ilgą ilgą laikotarpį, visos Sovietų spaudos prieš Amerikos kapitalą į silpnai ūkiškai išsivysčiusių valstybių ūkį investavimą, kampaniją, o dabar tos pačios spaudos piktybinės kampanijos vyriausias dirigentas, drg. Brežnevas, pats vilioja amerikiečius investuoti savo kapitalus taip pat silpnai išsivysčiusios sovietinės šalies ekonomikon. Nenormalu esą iš vienos pusės peikti ir netgi šmeižti amerikiečius dėl jų kapitalo investavimo užsieniuose, o iš kitos — primygtinai piršti Amerikos kapitalistams savuosius kapitalus investuoti į iš esmės aršiausio savo politinio ir ekonominio priešo — bolševiko visiskai nsmugdytą "tarybinį" ūkį. Ino labiau, kad prie tokios bolševikų ūkinės santvarkos nėra vilties kada nors įdėnosius kapitalus latgauti.

Jonas Eibens

SNAIGES

Ar men tu baltą taką, Kai diena iš lėto baigės, O aplink, kaip baltos puokštės, Krito švelniai apukės snaigės?

Stebuklingas buvo takas Sniego plūktėmis nuklotas! Jis tolyn, tolyn viliojo Į melsvus, beribius plotus. Baltų snaigių apkaišyti Nejučiom abudu ejom Pro pusnykus, pro gėlynus Pasipuofusiom alėjom.

V. Mykolaitis-Putinas

rais dalgę raliuodami. Dainuodavo pabaigtuvėse ir vakaruose... Vincas atidziai per langus stebėjo kūčių vakarais degančias žvakes ant stalių, kur po balta stališese būdavo paklotas šienas...

Jurgelionis rašė 1915 metais apie 1903 metus. Pasakojo, kaip tais laikais Lietuvos jaunimas, norėdamas išvengti japonų karo baisenybių, bėgo Amerikon ir čia kūrėsi naują gyvenimą ne tik garsia daina, bet ir kultūriniais kasdieninio gyvenimo pasiekimais. Jo aprašymus prisiminus dar ir šiandien jaudina kiekvieno sielą.

Rašydamas šiuos žodžius negaliu nepridėti moteriškos žodžių, 1959 metais pasakytų Jaltoje. Ten vasarąjui turtingo pareigūno žmona pasakė: "Mes laukėm Amerikos, ateinančios mus išlaisvinti, bet nesulaukėm..." Tai pasakiusi, ji susiraukė. Mes ir dabar, kai susirenkam, tai kartais net ir uždainuojam, bet staigiai daina nutrūksta... Pasidaro tyla, o iš dainininkų akių pradėdavo byrėti ašaros...

Jurgelionis, aprašinėdamas 1903 metų Kalėdas, pasirašė savo rašinį Kalėdų Kaukės slapyvardžiu. Jis turėjo galvoje Kalėdų papročius ir lietuvių apeigas, kada visas kultūrinis pasaulis, švenčia laukdamas to karaliačio pranašystės: "Ramybė ant žemės..."

Ta ramybė ateina, nes didieji jau grįva, o mažieji užima jų vietą. Reikia nūžmiršti, kad per paskutinius 70 metų, t. y. nuo 1903 iki 1973 metų pasaulyje įvyko didelės pakaitos, kuriomis turime pasidžiaugti.

Svėsdami šias Kalėdas galime ir toliau galvoti, kad to Karaliačio žodžiai pildosi, nes valdovai pradeda teisingiau žiū-

ATSIMINIMAI

Kalėdų naktis Lietuvoje

Naktis ir viskas glūdi; Namie visi užsūnė. Palangėj uosis stuokso, Danguj žvaigždutės spinkso, Laukai balti, kaip drobė, Sapnai viską apgobė... Nuo karščio pečius traška; Nuo šalčio tvoros braška. Klaičioj nakties tyloje, Tingiai šuva suloja. Tik upė savo bėgio, Ir laikas, nepajėgia Pakeisti, — tai ir bėga, — Ir seka savo vagą...

Naktis, —šarmuojas plienas. Naktis; ant užalo šienas. Naktis... Praeina kūčios, Ir pilvas pilnas pučias, — Jau kyla sumišimas; Ir žuvis ir miešimas Ir klekai ir kisielius Nerimsta, veikia, kelias. Ir turčius ir vargdienis, Pe kūčių vakarienes — Liuosai atmetęs galva, Aukštyn išvertęs pilvą — Užmigo, išsis, tunka. Visiems visko pakanka... Naktis; rytoj kalėdos, Visų bus linksmas veidas. Iš ryto ant rartų Visi skubės važiuotų. Bažnyčioj degs daug žvakių. Mergaičių žydraikių Skrabės šilkų skarelės; Bernams varvės net seilės... Smaglai duduos vargonai; Palei altorių ponai Ir ponios, kaip sustingę Stovės. O neturtingi Klipės, maldaus ant kelių; Lauke bus daug važėlių...

Naktis, rytoj tai puotos! Ir lūpos bus taukuotos, Ir rankos išsitepę; Per visą naktį kepe Skilandžiai, dėšros kumpis Reikės nemniot. Papumpės Bus pilvas. Žais jaunimas; Vistur juokai, užimas... Javai senai iškulta; Linai taip pat išminti. Linksmi bus samdininkai; Linksmi bus ūkininkai. Jau metai arti galo; Alga, dalia ant stolo.

Nadas Rastėnis

rėti į žmonijos gyvenimą... Galime džiaugtis, nes Amerika, nesigirdama ir nesigarsinama, ima vadeles į savo rankas... Kiekvienam aiškėja, kad ši brangi šalis pastatyta ant tokių stiprių pamatų, kurių ir padovai velniai neįstengs sugriauti.

947 AKRAI KOPŲ PARKUI, rodo kaip žvynelės ir sunkiai tepasirūda gydyti. Dr. Charles McDonald, Brown universiteto Providence, R. I., dermatologijos (odos ligų) profesorius, praneša apie su gerais rezultatais išbandytą naują vaistą vad. azaribine, bandymuose davusį geriausius rezultatus ir dar laukiama, kol FDA (Maisto ir Vaistų Administracija) patvirtins.

JEI "NAUJENAS" TU SKAITYSI, TAI IR KITAM PASAKYSI, KAD JOS RASO TIKRĄ TIESĄ — SKLEIDŽIA SVIESĄ

Linksmų Kalėdų ir laimingų Naujųjų Metų linki visiems savo kostumeriams ir draugams
KAZIO ERINGIO
California Super Service Station
4824 S. CALIFORNIA AVE.
Tel. Virginia 7-9327

LINKSMŲ KALĖDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲJŲ METŲ visiems savo kostumeriams ir geros valios lietuviams

WHAT HAPPENS WHEN YOU'RE OFFERED \$20,000 FOR YOUR \$27,000 PILE OF ASHES?
You take it if you haven't increased your home insurance to keep pace with inflation. This is the kind of problem you could face if you bought and insured your home for \$20,000 in 1968. See me to find out if your home is insured for its full value. I'll tell you about a low - cost State Farm Homeowners Policy that will insure your home for all it's worth... and keep it that way with automatic Inflation Coverage.

ETATE FARM INSURANCE CO.'S
FRANK ZAPOLIS
3208 1/2 West 95th Street
EVERGREEN PARK, ILL.
Phone: Garden 4-8654
State Farm Fire and Casualty Company
Home Office: Bloomington, Illinois

LINKSMŲ KALĖDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ linkime visiems giminėms, draugams, pažįstamiems ir klijentams

ANTHONY IR VINČĖ POWELL
(POVILONIAI)
6117 So. Tripp — CHICAGO, ILL 60629
Tel.: 735-1968 — 434-3400

LINKSMŲ KALĖDŲ ŠVENČIŲ IR LAIMINGŲ BEI SĖKMINGŲ 1974 METŲ linkime meškeriotojams - medžiotojams ir visiems lietuviams

CHICAGOS LIETUVIŲ MEŠKERIOTOJŲ-MEDŽIOTOJŲ KLUBO VALDYBA IR NARIAI

JONISKIEČIŲ LABDARYBĖS IR KULTŪROS KLUBAS

LINKI LINKSMŲ KALĖDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲ 1974 METŲ NAUJENOMS, VISIEMS NARIAMS IR DRAUGAMS

JULIA SAČAUSKAS — Pirmininkė
HELEN VENGELIAUSKAS — Vicepirmininkė
ANTOINETTE KALYS — Nutarimų raštininkė
BERNICE ŽEMGULIS — Finansų raštininkė
VALERIJA SAMUOLIS — Išdėtininkė
ANNA KLIMAS — Kontrolės raštininkė
ANTOINETTE KALYS — Korespondentė

LINKSMŲ KALĖDŲ ir LAIMINGŲ BEI SĖKMINGŲ 1974 METŲ

VISIEMS DRAUGAMS, BICIU LIAMS, PRIETELIAMS IR VISIEMS CHICAGOS LIETUVIAMS LINKI

Povilas ir Sally RIDIKAI
3354 South Halsted St.
CHICAGO, ILL. 60608
YArds 7-1911

Simanas Daukantas

Jo neišblęstantys pėdsakai

Vatnuojant iš Lenkijų į Kalvių kaimą, prieš keletą akis atsiverdavo pakelti, nederlingi laukai. Rajistai, neišbrendamos balos, miškai. Didžiuliam plote išsibarstę Kalvių kaimas, rodo, nieku neišsiskyrtę iš kitų žemaitijos krašto sodžių. Šio kaimo valstiečių Jurgio ir Kotrynos Daukantų šeimoje prieš 175 metus gimė mūsų liaudies švietėjas, istorikas Simonas Daukantas...

Kazio Prušinskio sodyba stūkso pačiame Kalvių kaimo pakraštyje. Jos šeimininkas jau baigia aštuntą dešimtį. Čia jis gimė, čia augo, čia paseno. Vaiskystėje Kazys iš savo senelio girdėjo įvairiausių pasakojimų apie dėdę Simoną, — mat, senoji Daukantų sodyba, atiteko Prušinskiams, kai Kazio senelis vedė Simono seserį Oną. Seniai nebėra Daukantų sodybos pastatų, bet gyvenamąjį namą

SIMANAS DAUKANTAS

Prušinskiai pasistatė ant senųjų pamatų, stūkso ir kitų pastatų pamatiniai akmenys, medinis šulinys, galunamyje šiurena, ko gero, antrąjį šimtmetį bebaigias klevas. Galima įsivaizduoti, kiek kartų jaunystės metais nusiplūkęs per šienapiūtę ar rugiapiūtę, prie šio šulinio Simonas Daukantas vilgė savo pakulinį marškėnį, savo degančius skruostus, nuo darbų nutirpusias rankas. Kiek kartų trumpomis pokaičio valandėlėmis, mėgdamasis klevo pavėsiu, jis svarstė, kaip patekti į auksabokštį Vilniaus miestą, nuo amžių garsėjusių mokslais ir mokslo vyrais.

Kelias į šį miestą buvo be galo tolimas. M. Valančius teigimu, Simonas kurį laiką mokėsi Kretingoje, po to žemaičių Kalvarijos dominikonų mokykloje, kurią baigė 1814 m., eidamas jau dvidešimt pirmuosius metus. Nors Kalvių kaimo eigulys Jurgis Daukantas į mokslus išleido abu savo sūnus — Simoną ir Aleksandrą namuose, matyt, pertekliaus nebuvo. Priešingu atveju Simonui būtų netekę su keleta skatinkų kisenėje pėsčiam traukti į Vilnių. Sunkus fizinis darbas ir jo nuolatinė palydovė — karti ir sausa pluta — nuo pat kūdikystės metų ugdė Simono taurumą ir valingumą, atkaklumą ir pasiryžimą kantriai siekti užsibrėžto tikslo.

1816 m. baigęs Vilniaus gimnaziją, S. Daukantas stoja į universitetą ir 1819 m. gauna teisės kandidato laipsnį. Po poros metų jaunasis teisės kandidatas jau laiko magistro egzaminus, bet dar kiek laiko lieka universitete, kur jį ir užklumpa garsioji filaretų byla (1823—1823). Tuo metu universitete jau studijavo Kajetonas Nezabitauskis ir Simonas Stanevičius, kurie filaretų bylos laikotarpiu paruošė ir išleido keletą lietuviškų knygelių. S. Daukantas nuo 1822 m. nešiojosi "Darbus senųjų Lietuvių ir žemaičių" — pirmąjį lietuvių kalba rašytą istorinį veikalą, kurio pratarmėje sakėsi: "viliuosi, jog man taikūs skaitytojai, kaip pirmam rašytojui toje kalboje, dovanos visus mano apsirinkimus; ant galo, jei jie mane lygins nors su romėnų Papirusu, aš ir tuo džiaugsiuos ir linksminsiuos, jog pirmasis tarp lietuvių gudresniems vyrams, norintiems rašyti, kelią praskyniau".

Gavęs teisės magistro diplomą, S. Daukantas išvyko į Karaliaučius, kur Kryžiuočių archyve rinko medžiagą savo būsimoms knygoms. Į Kryžiuočių archyvą S. Daukantas greičiausiai pateko su savo buvusio profesoriaus S. Onacevičiaus, kažkada studijavusio Karaliaučiuje, rekomendacija. Metais vėliau S. Daukantas išdarbino Rygos karo gubernatoriaus kanceliarijoje. Nors viename laiške T. Narbutui jis ir prasišarė, kad "nėra jokio sunkesnio daikto, kaip įlįsti į Rygos Magistrato archyvą", bet atkalus žemaitis nugalėjo ir šią kliūtį. Devynerius metus jis dirba jam pavestą kanceliariinį darbą, o laisvalaikį leidžia drėgnuose ir tamsiuose archyvo rūsiuose, pamiršdamas ne tik poilsį, bet ir asmeninį gyvenimą. Ir kiek jis pri-rinko pačių įvairiausių žinių apie savo tautą, jos istorijos vingius, kiek palaimos ir džiaugstė, kur jį ir užklumpa garsioji filaretų byla (1823—1823). Tuo metu universitete jau studijavo Kajetonas Nezabitauskis ir Simonas Stanevičius, kurie filaretų bylos laikotarpiu paruošė ir išleido keletą lietuviškų knygelių. S. Daukantas nuo 1822 m. nešiojosi "Darbus senųjų Lietuvių ir žemaičių" — pirmąjį lietuvių kalba rašytą istorinį veikalą, kurio pratarmėje sakėsi: "viliuosi, jog man taikūs skaitytojai, kaip pirmam rašytojui toje kalboje, dovanos visus mano apsirinkimus; ant galo, jei jie mane lygins nors su romėnų Papirusu, aš ir tuo džiaugsiuos ir linksminsiuos, jog pirmasis tarp lietuvių gudresniems vyrams, norintiems rašyti, kelią praskyniau".

Šis didžiai baltos medaus kaip žemaičiuose", kad šeštajame mūsų eros amžiuje vien tik lietuviai temokėję "linus auginti, kurių laukai užsėti jūriuoja it jūroje vilnys".

Tarnaudamas Rygoje, S. Daukantas retkarčiais apsilankydavo gimtajame kaime, kur gyveno jo motina ir dvi seserys. Čia jis užrašinėjo liaudies dainas, pasakas, patarles, rinko senelių pasakojimus. Su koku grauduliu ir širdgėla vėliau "Būde" jis prisiminė šiuos susitikimus:

"Šiandien nabagai nuvargusys, žudomys vis nori dar žmogysta pasielgti; tankiai išmintingam sveičiui į jų namus įėjusiam, neturėdamas kuo jo pamylėti, pradėda verkti ir jam guosties prispaudimais ir neteisybėmis, to vien dėjusies, idant svetyš neturėtum jo už piktos širdies žmogų ir netartum jį paku gspadorių esant".

Bene lankydamasis gimtinėje, S. Daukantas susipažino su pirmuoju lietuvių botaniku Jurgiu Ambraziejumi Pabrėža (1771—1849), kuris, norėdamas atsidėti savo pamėgtiems mokslams, metė parapiją ir įstojo į Kretingos pranciškonų vienuolyną.

Su J. Pabrėža Daukanta saistė tvirta ir ilgametė bičiulystė. Kretingos vienuolynas turėjo didžiulę ir labai turtingą biblioteką. J. Pabrėža ne kartą parūšino savo bičiuliui retų knygų, kurių jis negaudavo net ir didmiesčių bibliotekose. Taip S. Daukantas kurį laiką naudojosi J. Pabrėžos parūpinta Daukšos "Postile". Vėliau S. Daukantas šią knygą įsigijo. J. Pabrėža saugojo ir kai kuriuos S. Daukanto rankraščius, dėl to, pajutęs artėjančią mirtį, savo testamentė rašė: "Du rankraščiu pono patarėjo Daukanto pas mane padėtu: vieną vardu "Istoriyje žemaitišką" (milžiniškas veikalas in folio) įdaviau (...) Eduardui Volmeriui, paėmęs re-

versą; jis yra stalikėje pirmoje stancijoje tarp popierių; milnėtajį veikalą iš jo atimti visą nesugadintą ir vienuolyno bibliotekoje su mano knygomis laikyti iki atvažiuos p. Simanas Daukantas" (žiūr. Vaidzanto raštai, t. XI, K., 1929, p. 65).

1834 m. pabaigoje S. Daukantas, norėdamas susipažinti su Lietuvos Metrika, persikėlė į Peterburgą ir lapkričio 26 d. įsidarbino Valstybės Senate 1-jo departamento kanceliarijoje. Prieš jį priėmė Lietuvos Metrikos, S. Daukantas dirba, kaip sakoma, po dvidešimt keturias valandas per parą. Nepajėgdamas vienas apdoroti surinktos medžiagos, dalį dokumentų nuorašų jis sko-

lina T. Narbutui, rašančiam didžiulės apimties "Senosios lietuvių tautos istoriją". Už šiuos nuorašus S. Daukantai Peterburge buvo siūlomi dideli pinigai, tačiau jis nepardavė. T. Narbutas, nepaisydamas pakartotinių prašymų, šių dokumentų taip ir negražino jų savininkui. S. Daukantas dėl to nepaprastai sielojosi.

Gyvendamas Peterburge, S. Daukantas parašė savo pagrindinius istorinius ir tautosakinius darbus, išleido savo lėšomis ke- liolika populiarių knygelių. Didžiulės skolos kaip kalnų grū-tis griuvo ant senstancios mokslininko, bet jis nenuleido rankų. (Nukelta į 6 psl.)

Linksmų Kalėdų ir laimingų Naujųjų Metų visiems lietuviams linki

LEONARD BUKAUSKAS IR SŪNUS
LAIDOTUVIŲ DIREKTORIAI

10821 So. MICHIGAN AVE. Phone COmmodore 4-2228
649 EAST 162nd ST. Phone COmmodore 4-2228
South Holland, Illinois

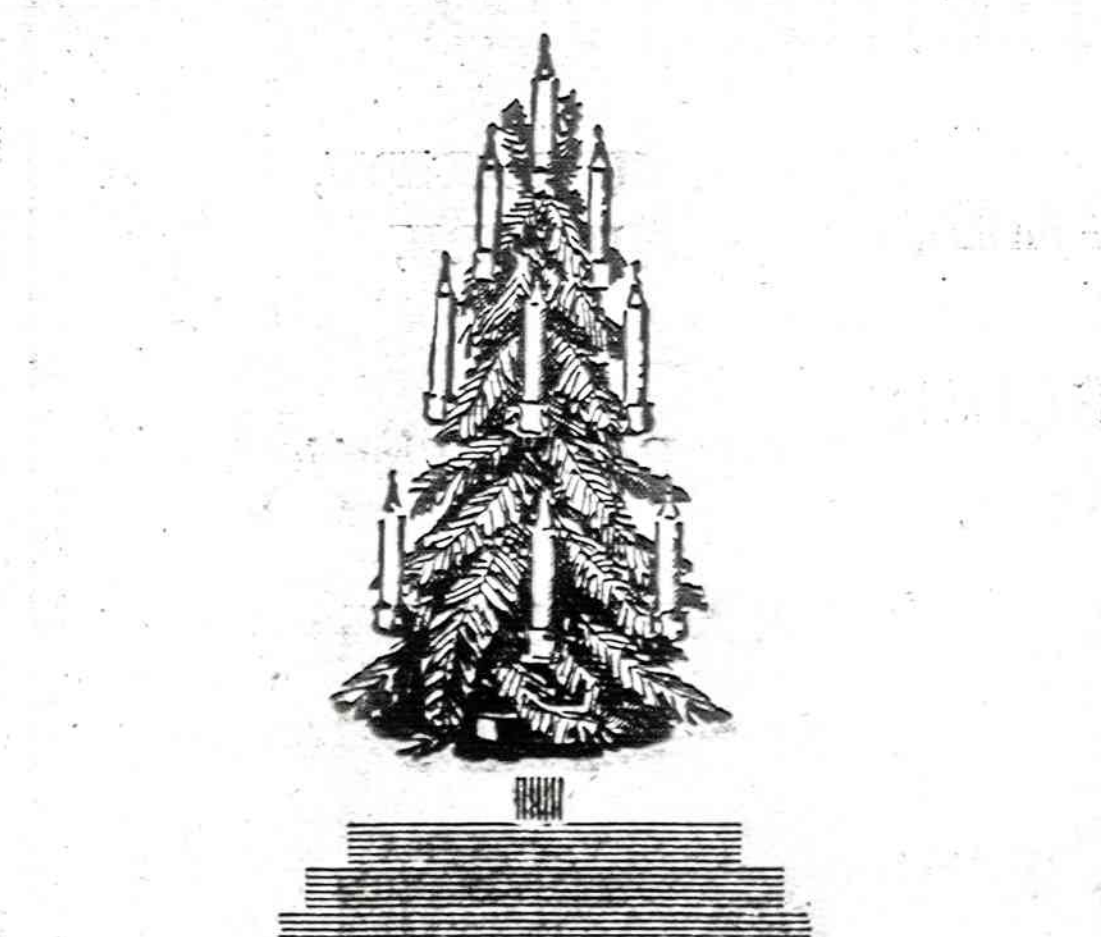
LINKSMU KALĖDŲ ŠVENČIŲ
Linki visiems geros valios lietuviams

Mr. John G. Evans ir šeima
Mr. and Mrs. John G. Evans jr. ir šeima

ir
Mrs. Agnes Mažeika

6845 So. Western Ave. Chicago, Ill.

LINKSMŲ ŠV. KALĖDŲ ŠVENČIŲ
LINKIME
VISIEMS MŪSŲ DRAUGAMS
IR PAŽISTAMIEMS

PETKUS ir SŪNUS
MARQUETTE FUNERAL HOME

2533 W. 71st Street — Tel.: GR 6-2345

CICERO

1410 So. 50th Ave. — Tel.: TO 3-2108

ZIEMOS ŠVENČIŲ — KALĖDŲ IR
NAUJŲJŲ METŲ PROGA
sveikinu visus gimniečius, draugus ir
gausius pažįstamus

Ilgus metus mudu su Sofija siuntinėdavome atvirukus ir sveikinome artimuosius, get šiais metais, Sofijai mirus, šis sveikinimas teatstojas visus atvirukus ir žiemos švenčių laiškus.

POVILAS MILASEVIČIUS

Linksmų Šv. Kalėdų švenčių ir laimingų
Naujųjų Metų visiems draugams ir
klientams linki

BEVERLY HILLS FLORAL CO.
GENE IR BARB DRISH

"KAS TIK IMANOMA GELEMIS"

2443 W. 63rd St. Tel. PROspect 8-0833

Linksmų Kalėdų ir Laimingų Naujų Metų
Linki Visiems Chicagos Lietuviams
CHICAGOS LIETUVIŲ LAIDOTUVIŲ
DIREKTORIŲ ASOCIACIJA

ANTANAS M. PHILLIPS

3307 Lituanica Avenue Phone YARds 7-3401

BUTKUS - VASAITIS

1446 So. 50th Ave., Cicero, Ill. Phone: OLYmpic 2-1003

PETRAS BIELIŪNAS

4348 So. California Ave. Phone LAfayette 3-3572

G. F. RUDMINAS

3319 So. Lituanica Ave. Tel. YARds 7-1138-1139

STEPONAS C. LACKAWICZ

2424 WEST 69th STREET REpublic 7-1213
2314 WEST 23rd PLACE VIRginia 7-6672

P. J. RIDIKAS

3354 So. Halsted St. Phone YARds 7-1911

PATARNAUJAME DIENĄ IR NAKTĮ
Turime koplyčias visose miesto dalyse.

Simanas Daukantas

(Atkelta iš 5-to psl.)

"Reikia skubintis, — rašė jis viename laiške, — nes niekas nežino savo gyvenimo galo, ir todėl teisingas priežodis: "Šiandien gyvename, rytoj pūname". Ir S. Daukantas skubėjo. Jo energijos, sumanumo ir gerų norų būtų pakakę būriui veikėjų. O jis dirbo vienas.

Palyginti labai menkas atlyginimas, sunkios gyvenimo sąlygos anksti palaužė Simono Daukanto sveikatą. Ižengęs į penktą dešimtį, laiškuose skundėsi sopuliais, sakėsi, jog daktarai negali nustatyti jo ligos. Istorijos tyrinėjimas reikalavo di-

džiulių lėšų. Vienu metu jis net buvo atsisakęs istorijos ir ėmėsi kalbos studijų: "...negalėdamas prisipirkti reikalingų knygų, atsisakiau nuo istorijos; buvau pradėjęs tyrinėti kalbą, bet ir tas darbas nevyksta, nes turiu tarnauti dviem ponams: pildyti tarnybos pridermes ir užsidirbti sau duonai ir drapanoms; juk iš tos trijų šimtų rub. sidabru algos, kurią gaunu, negalima būtų išmisti ir apsidengti, jei neturėčiau kito darbo per šalį. Esant tokiam padėjime, sunku tyrinėti senobę tas darbas reikalauja ramybės ir turto".

Taupydamas pinigus darbui

reikalingoms knygoms, S. Daukantas atsisakė ne tik prabangos dalykų, bet ir šiltesnio rūbo, ir padoresnio valgio. Būdamas stoviškai ištikimas savo idealams, jis nepakeitė savo gyvenimo būdo net ir tada, kai užgriuvo senatvės negalios ir ligos. 1847 m., mirus motinai, Daukantas Peterburge užsakė jai paminklą. Sekančiais metais šis paminklas buvo pargabentas į Lenkimų bažnyčios šventorių, kur šis Kotrynos Daukantenės palaikai. Akmenyje iškalta S. Daukanto žodžiai:

Cze ilsaj
DIEWUIE
ossnudusi
KOTRINE ODINATE
pirmo

STANSLOWIENE JAUSZIENE

paskuj

JURGIENE DAUKONTIENE

kori

gywieno somiszimuse swieto

regiejo ir kientiejo

didius wargus ir rupenius

sawo amziui

m. 1795 buvo garsioie muszoie

po.Liepoie ligej so wiro ir trimis

diewerejs

DIEWS je buvo dawes

penkes doktersy ir du sunu,

Regiejo sawo wajkj — wajkj —

wajkus,

Torieداما 90 metų amžiaus savo

parsiskyre so sziumi swieto m.

1847 Lapkristio Mieneses 7

dienoj ausztant,

Palikusi szeme pasauliej

bevargstantius dwe doktere ir

sunu, kurie raudodamis sawo

mejlingos ir iszmintingos

motinos

minawonej tou akmini

padiejo.

1851 m. S. Daukantas meta

tarnybą ir, išsiryšinęs menkutę

pensiją, apsigyvena Varniuose,

pas vyskupą Motiejų Valančių.

Atvykęs į Varnius, S. Daukantas

turėjo įvairiausių sumanymų,

vylėsi, kad vyskupas išleis jo ka-

pitalinį veikalą "Istorija žemai-

tiška", svajojo net apie Žemai-

čių Akademiją, bet Valan-

čius nesiskubino. Jam buvo ne-

Simano Daukanto paminklas Papilėje

priimtina S. Daukanto istorijos koncepcija — karti tiesa apie krikščionybės nešėjus kryžiuočius ir lietuviškos pagonybės aukštėjimą. M. Valančius Daukantui užkrovė aibes pareigų: po trejetą valandų skaityti apakusiam kunigui Kodaniui, rašyti lenkų-žemaičių žodyną, perrašinėti lenkiškai-prancūzišką žodyną ir pagaliau patį vyskupą mokytį vokiečių kalbos. Ketvirtį amžiaus praleidęs archyvų rūsiuose vienatvėje ir tyloje, S. Daukantas, matyt, bodėjosi naujų pareigų, ir tarp abiejų didžiųjų žemaičių brendo konfliktas.

Kada S. Daukantas paliko Varnius — nežinia. Bet 1855 m. jis jau gyveno Svirlaukyje, (ties Jelgava) pas gydytoją Petrą Smuglevičių (čia kurį laiką rado prieglobstį ir M. Akelaitis). 1858 m. vasarą jis dar keliauja po gimtuosius žemaičius, aplanko Plungę ir Palangą, kopia į Birutės kalną. Grįžęs į Lietuvą, jo sveikata pamažu taisyosi, bet apie 1860 m. vėl pablogėja ir 1861 m. spalio 14 d., nujausdamas artėjančią mirtį, jis persikelia pas savo pažįstamą kunigą Vaišvilą į Papilę. Čia jis parašė testamentą, iš kurio matyti, koks jis buvo turtingas: "iš viso dvi drobūti, vienas užvalktis, ketveri marškiniai, dvejos apatinė kelnės, šeši šnipštukai, du

rankšluosčiai, keturi poriai strėplių (škerpetkų)". Vėliau dar šiek tiek papildė: "svetur buvo palikęs stalinis žiegorėlis, apnešioti kailiniai, dvi pagalvi..."

G. Rutenbergo duomenimis, gyvendamas Papilėje, Simonas Daukantas mėgė klaidžioti įspūdingais Ventos krantais, po pušynėlius. Vaikščiodavęs pasiramšiuodamas lazda dažnai sustodamas pailsėti. Apylinkės žmonės jį laikė šventuoju, klausdavę patarimų, vedžioję pas jį ligonius. Kilus 1863 m. sukilimui, ties Papile esančiame Bielinikių pusyne virė atkaklūs, kruvini mūšiai. Kunigą Vaišvilą už paramą sukilėliams apskuto ir ištrėmė į Žagarę. S. Daukantas liko vienas. Veikiai jis nebesikėlė iš lovos. Gulėjo nekūrenamame kambaryje ir maitinosi tuo, ką jam atnešdavo Papilės valstiečiai. Kaip jis tuo metu jautėsi, matyti iš vieno jo laiško: "Tuo tarpu šv. Andriaus vilijoje buvo didelė lijudra, vakare eidamas su lazda į tam tikrą vietą baisiai kritau ant grūdo ir be galo sutrenkiau kairę krūtines pusę, kelias sekundes gulėjau nesikeldamas, paskui kelis kartus apsvėrciau, kol atsistočiau, apsipliliau kraujais, nes prasikirtau dantų smegenis, maniau, kad dantys išbyrėjo. Nieko pasitarti, daktaro nėra, visa globa — boba, ėmiau kloti šaltam vandeny pamirkytą rankšluostį, taip kankinausi šešias dienas, karštis krūtinėje vis didėja, ateis, manau, lig žaizdos, pasidarys gangrena ir kaput. Atsirado felčėris, kuris, man pastatė ant kairės krūtines pusės 12 bankų, sutraukė kraują, kuris pirmą kartą buvo taip sukepeš, kaip juoda anglis, statė antrą kartą šaukiau gana, gana, man kraujo nebelsiųjų nė lašo, antrą kartą pastačius, kraujas buvo tyras".

Atsilankiusieji pas Daukantą, rasdavo jį berašantį dienoraštį. Jis būdavo neatpažįstamas. Jo veidas ir akys karščiudavo, o visas jis degdavo kažkokia vidine ugnimi. Grįžęs iš tremties, Vaišvila dar rado jį gyvą. Štai kaip G. Rutenbergas aprašo šį susitikimą.

"S. Daukantas "gulėjo lovoj, skarmalais apdengtas. Jo veidas, atkreiptas į duris, liguistu karščiu degė. Jis, matyt, klejojo. Ant grindų mėtėsi jo dienyno lapai, bėgiojančių kambaryje pelių pusiau apgraužti ir sušlapę nuo drėgnumo. Namelyje daugiau nieko nebuvo".

Daukantas pažinęs Vaišvilą. Kada Vaišvila prie jo pasilenkė, jis apkabino savo senąjį bičiulį, apsvėrkė, norėjo dar kažką jam pasakyti, bet neįsteigė — taip buvo nusilpęs.

Jis mirė 1864 m. gruodžio 6 d. Jo laidotuvių diena buvusi liepinga ir nyki. Sukilimo nelaimių prislėgti papiliečiai beveik pabūti prikūrentose trobose, ir dėl to neatsirado karstui nešti vyrų. Galop šią paskutinę paslaugą savo didžiajam tėvynainiui padarė trys papilietės ir vienas kaimietis. Šios keistos pro-

cehijos priekyje ėjo kunigas Vaišvila, o paskui karstą vos kelios moterėlės. Kada laidotuvių procesija pasiekė Ventos tiltą, prie jos prisijungė senelis ir senutė. Kalbėjo, jog tai buvę S. Daukanto karšintojai.

Įkopę į priekalnį, laidotuvinė-kai sustojo. Kur laidoti? Su kas-tuvu atėjęs Vaišvilos darbininkas parodė jaukią, iš visų pusių medžių užgožtą vietelę. Kai duobė buvo iškasta, Vaišvila atidaręs karsto dangtį ir pabučiavęs Daukanto kaktą.

...O kai sekantį pavasarį ant šio kapo kalėsi žolė, Vaišvila nukaldinęs didžiulį akmenį, kuris, kaip ir Daukanto darbai, ir šiandien tvirtai stovi savo vietoje.

SKAITYK PATS IR PARAGINK KITUS SKAITYTI NAUJ IENAS

LINKSMŲ KALĖDŲ ŠVENČIŲ

linkime visiems savo kostumeriams ir draugams

Hollywood Inn

REIMONDAS RUDAUSKAS

Užeiga ir salė pramogoms

2419 W. 43 St. Tel.: VI 7-9780

VISIEMS PRIETELIAMS, DRAUGAMS IR BIČIULIAMS LINKIŲ LINKSMŲ PRALEISTI KALĖDŲ ŠVENTES IR LAIMINGAI SUTIKTI NAUJUOSIUS METUS

Dan Kuraitis

CHICAGO TAUPYMO ir Skolinimo Bendrovės

VALDYBA IR DIREKTORIAI LINKI JUMS LINKSMŲ KALĖDŲ, STIPRIOS SVEIKATOS, SU JŪSŲ PAGEIDAUJANČIU NORU, KAD VISKAS IŠSIPILDYTŲ.

PHILOMENA PAKEL, President

Paveiksle iš kairės į dešinę: Albert Kuelto, direktorius; Dr. Raymond Bartz, direktorius; Charles Beacham, direktorius; Philomena D. Pakel, prezidentė; W. B. Sebastian, viceprezidentas ir direktorius, Stanley Balzekas Jr., direktorius, ir John E. Pakel, viceprezidentas ir direktorius.